

[John Vinther]

trere narkoverdenen ved brug af politiagenter, og muligheden for, at der i en række tilfælde kan anvendes anonyme vidner i narkosager, er efter vores opfattelse også et godt og nødvendigt tiltag.

I Det Konservative Folkeparti tror vi, at straftruslen har en præventiv virkning. Fængselsstraf har i hvert fald den stensikre virkning, at så længe forbyrderen sidder i fængsel, er han eller hun forhindret i at påføre det omkringliggende samfund skade. Derfor indeholder beslutningsforslaget også et krav om, at strafferammen for omfattende narkohandel forhøjes fra den nuværende maksimumsstraf på 10 år, og at der gives mulighed for idømmelse af livstidsstraf i særlig grove tilfælde. Der er naturligvis også behov for en styrket og forbedret indsats i behandling af narkomaner, og den del af billedet er også med i forslaget.

Regeringens redegørelse gjorde meget ud af amternes ansvar i forbindelse med uddeling af metadon. Efter Det Konservative Folkepartis mening skal det lægelige ansvar sættes i højsædet, og uanset hvordan det end beskrives, er metadon et narkotikum. Der kræves naturligvis en løbende kontrol med, hvordan man giver metadon, både for at sikre, at narkomanerne rent faktisk indtager deres ration og ikke sælger den videre, men også for at sikre mod et sideløbende forbrug af andre euforiserende stoffer.

Vi mener også, det er vigtigt at slå fast, at metadonbehandling ikke må blive en sovepude for omgivelserne, men skal følges op af lægelig behandling og sociale foranstaltninger, så behandlingen kan opfylde sit formål, nemlig at vise vej ud af narkohelvedet. Hvis behandlingen skal være effektiv, er det nødvendigt, at man i langt videre omfang, end tilfældet er i dag, anvender tvang. I de tilfælde, hvor en narkoman frivilligt er gået ind i en behandling, er det vort ønske, at man også skal kunne fastholde narkomanen i denne behandling. Det skal være en pligt for det offentlige at tilbyde en behandling, hvor dette tvangselement er indlagt.

Sammenfattende kan jeg altså sige, at dette beslutningsforslag indeholder de konkrete initiativer, vi savner i regeringens redegørelse. Vi går varmt ind for det, og vi håber, at også andre partier i Folketinget vil støtte forslaget.

Svend Aage Jensby (V):

Jeg vil gerne starte med at sige, at som det jo fremgår, er Venstre medforslagsstiller til det foreliggende beslutningsforslag, som er opdelt således, at der præciseres 9 punkter, hvor vi mener, der skal sættes ind. Men der er ikke hermed gjort udtømmende op med de områder, hvor krigen mod narkoen skal føres; lad det være sagt indledningsvis.

Lad mig også sige, at i Venstre er vi ikke så naive, at vi tror, at hvis blot det forslag, vi fremsætter her, blev vedtaget, var krigen og kampen vundet. Men nu er der altså kommet et oplæg fra regeringens side, og nu kommer der et fra Venstre og De Konservative, og så håber jeg, som også fru Dorte Bennedsen var inde på, at vi på en eller anden måde i forening kan samle vore kræfter, så krigen kan vindes.

Så vil jeg også lige indledningsvis sige til fru Dorte Bennedsen, at jeg synes, det er lidt med urette, at der efterlyses nogle aspekter af mere menneskelig karakter. Vi mener faktisk, at vi har lagt disse menneskelige hensyn i adskillige af punkterne. Jeg tænker her på en styrket social- og beskæftigelsesmæssig indsats for narkomaner på afvænnings – det synes jeg da er et menneskeligt perspektiv – jeg tænker på bedre støtte til de pårørende, og jeg kunne nævne et par andre ting, f.eks. bedre information i massemedierne; blot for lige at bringe tingene på plads.

I Venstre mener vi, at omfanget af narkoproblemerne er taget ganske voldsomt til på det seneste, og karakteren af narkoforbrydelserne bliver ganske meget grovere, end vi tidligere har set. Vi ser en decideret fare for den danske ungdom og det danske samfund. Jeg tror, vi er på vej til at få problemer i retning af dem, man har i USA, og jeg har ved selvsyn konstateret, at det er en lidet lykkelig situation.

Som sagt indeholder forslaget 9 punkter, og fru Lis Noer Holmberg, som var Venstres ordfører tidligere på dagen i redegørelsesdebatten, har berørt en række af dem, så dem vil jeg ikke komme ind på, men i stedet koncentrere mine bemærkninger om nogle få punkter.

Lad mig starte med at sige, at vi mener ikke, at krigen eller kampen mod narkoen er tabt. Vi hørte jo også justitsministeren sige, at der manglede en tilføjelse i pressens referater, og det er jeg glad for at høre. Kampen er ikke tabt, men vi skal komme med nogle nye tanker og ideer om, hvordan bekæmpelsen skal ske.